

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Ciorici Ion și recursul suplimentar declarat de către avocatul Istrate Angela în numele inculpatului Ciorici Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ungheni, sediul Central din 17 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Ciorici Ion xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2018 – 17.12.2018;

Instanța de apel: 01.02.2019 – 05.03.2019;

Instanța de recurs: 18.05.2019 – 04.02.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni, sediul Central din 17 decembrie 2018, Ciorici Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d), 186 alin.(4) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, 1 an închisoare;

- în baza art.186 alin.(4) Cod penal, 6 ani închisoare.

S-a încasat din contul inculpatului Ciorici Ion în beneficiul lui Vstarovschi Vasile suma de 12 500 lei cu titlu de prejudiciu material.

S-a încasat din contul inculpatului Ciorici Ion în beneficiul lui Bocan Selian suma de 188 380 lei cu titlu de prejudiciu material, prejudiciu moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1 182 lei, iar în total suma de 199 560 lei.

S-a încasat de la inculpatul Ciorici Ion în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3 780 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ciorici Ion la data de 06.08.2016, aproximativ la ora 03:00 - 05:00, aflându-se în xxxx, xxxx, acționând intenționat, urmărind premeditat scopul de sustragere a bunurilor altei persoane, prin acces liber, a sustras din fața localului II „Istrate Ghenadie”, o motocicletă de model „Viper” cu n/î xxxx, cu numărul sașului xxxx, ce aparține cet. Vistarovschi Nicolai, după care cu bunul sustras a părăsit locul faptei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 12 500 lei.

Tot el, în noaptea de 20.01.2018 spre 21.01.2018 în intervalul de timp cuprins în jurul orei 20:00 - 01:00, împreună cu alte persoane neidentificate urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a pătruns prin geam în casa lui Bocan Stelian a.n. xxxx din xxxx xxxx și a sustras pe ascuns 7000 euro la cursul oficial de 20.71 lei pentru un euro și două lăncișoare de aur ce au greutatea în total de 60 gr cu prețul de 723.51 lei gramul de aur astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă de 188 380 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, apeluri au declarat:

3.1. *Avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Ciorici Ion să fie achitat de sub învinuirile înaintate în baza art.186 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și aplicarea unei pedepse mai blânde pe epizodul comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond a făcut trimitere la probele acuzării, însă nu a motivat în ce mod, probele administrate probează intenția infracțională a inculpatului;

- instanța nu a constatat pătrunderea lui Ciorici Ion în casa părții vătămate prin fereastra de la baie, dacă nu au fost ridicate amprente digitale de la fereastra din baie și nici efectuată expertiza traseologică a urmelor de încălțăminte lăsate în zăpadă (urme de adâncime). Mai mult, în cadrul urmăririi penale s-a constatat că fereastra din baie nu a fost forțată, fiind deschisă din interior;

- instanța a ajuns la concluzia că doar Ciorici Ion avea încălțăminte de model ” Uggi” și că în acea seară nu a împrumutat-o nimănui, iar partea vătămată l-a văzut numai pe inculpat încălțat în așa încălțăminte. Astfel, folosindu-se de faptul că Bocan Stelian se afla la bar, a pătruns în domiciliul părții vătămate și a sustras banii. Ciorici Ion nu s-a aflat permanent la bar, și a ieșit o dată pentru 10 min, iar altă dată pentru 20-30 min;

- instanța nu a ținut cont de faptul că la acel moment Ciorici Ion nu cunoștea că Bocan Stelian ar fi vândut automobilul său personal pentru care a încasat 7 000 euro. Despre acest fapt comunică însuși inculpatul și partea vătămată. Ciorici Ion a aflat de la Bocan Stelian că iau fost sustrași banii aproximativ la ora 01.00 la 21.01.2018;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și cadrul cercetării judecătorești nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, lipsesc careva probe utile, pertinente și concludente care ar confirma faptul că infracțiunea a fost comisă de Ciorici Ion;

- apărarea menționează, că în speță, modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare codului de procedură penală și a jurisprudenței

CEDO, astfel procesul penal în privința inculpatului Ciorici Ion Dumitru, în ansamblul său, în sensul art.6 al Convenției nu a fost echitabil. Dreptul la un proces echitabil în lumina Convenției, se bazează pe respectarea cu strictețe a principiilor fundamentale ale procesului judiciar: ”egalitatea armelor”, ”contradictorialitatea” (cu precădere în admisibilitatea probelor), ”motivarea deciziilor”, care semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața instanțelor de judecată, fără ca vreuna dintre ele să fie avantajată în raport cu cealaltă. (a se vedea hot. CEDO din 22.02.1996, cauza Bulut contra Austriei, §47)

3.2. Avocatul Dumitru Bejenar în interesele părții vătămate, Bocan Stelian, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată, cu încasarea de la Ciorici Ion suma de 220 293.25 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate, fără careva modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, instanța de apel a indicat că analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității le-a apreciat ca fiind ne veridice, indicând că inculpatul a oferit astfel de depoziții în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru infracțiunile imputate acestuia, relevant fiind și faptul că declarațiile inculpatului se combat prin probele analizate, care coroborează între ele.

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnarea lui Ciorici Ion, acesta urmând a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.186 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a acestuia, or prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită vina inculpatului pe deplin prin probele, care coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate Bolocan Stelian, martorilor Cotorobai S., Telemau A., Davidenco E., Teleman Gr., Coșeri E., expertului Kesaev A. și materialele cauzei care au fost cercetate în ședința de judecată, demonstrând incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de furt.

Instanța de apel a reținut că, odată cu momentul aducerii la cunoștință a materialelor cauzei penale, apărătorul Bolocan Ludmila a obiectat supra probelor însă prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Nisporeni, Teodor Diaconu demersul apărătorului Bolocan Ludmila a fost respins, apărătorului fiind-i explicat dreptul de a înainta în prezența unui eventual dezacord cu hotărârea adoptată, plângere procurorului ierarhic superior, sau judecătorului de instrucție, însă până la întocmirea rechizitoriului, dar și după întocmirea și înmânarea acestuia apărătorul nu a contestat actele OUP, la fel apărătorul nu a înainta referință vis-a-vis de rechizitoriu, stări de fapt ce indică la caracterul declarativ al argumentelor apelantului.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului în partea în care a solicitat achitarea inculpatului pe episodul ce vizează infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, or din probele analizate și apreciate de instanța de judecată s-a stabilit că anume Ciorici Ion a comis furtul incriminat.

Instanța de apel a mai reținut, că fiind audiat în ședința de judecată, partea vătămată, Bolocan Stelian, a precizat că anume la data de 20.01.2018 a vândut automobilul mun. Chișinău la prețul de 7 000 euro. S-a întors acasă cu cet. Fomov Andrei pe care l-a rugat să vină la Chișinău. Cu el se mai afla și Sîrbu Victor. Ei știau că a vândut automobilul. Ajungând acasă în s. Iurceni, r-nul Nisporeni ei au servit o cafea, apoi a ascuns portmoneul cu bani și alte documente sub salteaua dormitorului în prezența lor. Ulterior, toți trei au plecat și la revenire a depistat lipsa banilor, iar pe plapomă a observat urmă de încălțăminte, care avea numai Ciorici Ion. Fiind ridicată încălțăminte nr.1 de pe suprafața foii format A4, urmele de încălțăminte nr.1 și nr.4 de pe suprafața plapomei prezentate la examinate, ridicate din s. Iurceni, r-n Nisporeni de la domiciliul cet. Bocan Stelian au fost efectuate cu talpa încălțăminteii destinate pentru piciorul drept ridicate de la cet. Ciorici Ion. Urma de încălțăminte nr.1 de pe suprafața foii format A4, urmele de încălțăminte nr.3 pe suprafața plapomei prezentate la examinate, ridicate din s. Iurceni, r-nul Nisporeni de la domiciliul cet. Bocan Stelian au fost efectuate cu talpa încălțăminteii destinate pentru piciorul stâng ridicate de la cet. Ciorici Ion. Urma de încălțăminte nr.2 de pe suprafața foii format A4, urmele de încălțăminte nr.3 pe suprafața plapomei prezentate la examinate, ridicate din s. Iurceni, r-nul Nisporeni de la domiciliul cet. Bocan Stelian au fost efectuate cu talpa încălțăminteii asemănătoare ca model și tip cu încălțăminteii ridicată de la cet. Ciorici Ion, totodată, inculpatul Ciorici Ion, fiind audiat în cadrul urmăririi penale a menționat că încălțăminteii a cumpărat-o de la Chișinău, și nu a împrumutat-o nimănui și altcineva nu avea cum s-o i-a de la dânsul. La fel, din CD cu convorbirile telefonice din telefonul ce îi aparține lui Ciorici Ion, rezultă

că anume în perioada dispariției banilor din casă a vorbit cu un prieten pe nume Istrate din Chișinău cu care stătea în chirie. A menționat că are o „delă”, importantă și nu are posibilitatea să-i comunice prin telefon. Martorii audiați în ședința de judecată la fel au confirmat faptul că Ciorici Ion s-a aflat în barul din s. Iurceni, r-nul Ungheni unde juca în cărți cu alte persoane, însă nu permanent, erau momente că ieșea afară și aproximativ în acea perioadă a lipsit odată 10 min, iar altă dată 20-30 min.

Instanța de apel a reiterat că aceste stări de fapt, fiind cumulate indică indubitabil că inculpatul Ciorici Ion a comis furtul banilor și altor bunuri din casa lui Bocan Stelian. Or, după cum a declarat Bocan Stelian așa încălțăminte purta numai Ciorici Ion, iar în acea seară el era încălțat în cizmele cu inscripția UGGI la talpă. Urmele de încălțăminte depistate anume au fost făcute cu încălțăminte ce aparține lui Ion Ciorici și nu altă încălțăminte.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor din dosarul penal și a stabilit inculpatului Ciorici Ion, o pedeapsă echitabilă, respectând dispozițiile art.75 din Codul penal.

6. Împotriva soluțiilor pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare:

6.1. *Avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului*, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ciorici Ion să fie achitat.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că la 05.03.2019 a înaintat un demers privind audierea în calitate de martor a colaboratorilor organului de urmărire penală, ofițerul criminalist, Popescu Șt., Budescu I., Mocanu M. inspector IP Nisporeni, care activează în cadrul IP or. Nisporeni, în vederea elucidării unor circumstanțe importante ce țin de învinuirea lui Ciorici Ion în comiterea infracțiunii în baza art.186 alin.(4) Cod penal, care la 21.01.2018 l-au condus pe Ciorici Ion la ora 05:30 la domiciliul părții vătămate Bocan Stelian, demersul a fost respins de instanță, cât și cererea de a fi audiat martorul apărării, care nu a putut fi audiat în prima instanță, deoarece s-a aflat peste hotarele țării, care a ieșit împreună cu Ciorici Ion să fumeze la 20.01.2018, astfel fiind demonstrat că în intervalul de timp de la 20-30 min și locul de aflare a lui Ciorici Ion la 20.01.2018-21.01.2018, aceea perioadă de timp care a conchis instanța că inculpatul a mers la Bocan Stelian și a sustras banii și două lăntișoare din aur.

Mai indică la aceia că, atât organul de urmărire penală cât și prima instanță au respins cererea apărării privind ridicarea informației cu privire la localizarea exactă a abonatului Ciorici Ion la 20.01.2018-21.01.2018, astfel lipsindu-l pe inculpat de posibilitatea de a administra probe în apărarea sa. Nu a fost efectuată confruntarea cu persoanele care inițial au fost bănuite de partea vătămată, care s-au aflat împreună cu acesta la domiciliul său la 20.01.2018 Fomov A., Sîrbu V. și Constantinovici V., aceștia fiind audiați în calitate

de martori la urmărirea penală.

Instanțele ierarhic inferioare bazându-se pe mijloacele de probă prezentate de acuzare și declarațiile părții vătămate, eronat au ajuns la concluzia că doar Ciorici Ion avea încălțăminte de model UGGI, iar partea vătămată l-a văzut numai pe inculpat încălțat în așa încălțăminte.

Apărarea consideră că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de practica CEDO și au pronunțat soluții ilegale în privința lui Ciorici Ion, spre exemplu în cauza Grădinar vr Moldova (hotărâre din 8 aprilie 2008, nr.7170/02 ara.117) Curtea a găsit violarea art.6 din momentul în care ”instanțele naționale simplu au ales să ignore multiple violări serioase ale legislației, specificate de instanțele inferioare, precum și să nege o serie de elemente fundamentale cum ar fi faptul că acuzatul a avut alibi la presupusul moment al comiterii infracțiunii”.

Omisiuni similare de a aduce motive suficiente au avut ca rezultat constatări ale violărilor art.6 al Convenției în hotărârile Salov vr Ukraine (nr.65518/01 § 92 ECHR 2005-...(extrase), Melnic vr Moldova (nr.6923/03 §39-44, 14 noiembrie 2006). Apărarea consideră că reieșind din practica Curții Europene instanțele de judecată urmau să se expună nu supra tuturor motivelor invocate de părți în susținerea pozițiilor, dar urmau să prezinte aprecierea motivelor de bază prezentate de părți, care pot influența esențial soluția instanței.

Modul în care s-a desfășurat urmărirea penală și petrecerea procesului penal în prima instanță, acuzarea renunțând la toți martorii, dintre care fiind potențiali bănuți în cauza dată Fomov A., Sîrbu V., Constantinovici V., care s-au aflat cu partea vătămată la data de 20.01.2018-21.01.2018, anume ei au văzut unde au fost puși bani fiind buni prieteni cu Bocan Stelian. Declarațiile lor au o importanță deosebită la elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei. Ei au fost acei pe care partea vătămată ia bănuțit de sustragere chiar de la început. Aceste persoane au părăsit teritoriul țării imediat după ce a avut loc sustragerea, iar Fomov Andrei și-a schimbat și prenumele. Mai mult în privința unor persoane necunoscute cauza a fost disjunsă, or în cadrul urmăririi penale pentru aflarea adevărului urmează a fi întreprinse toate acțiunile prevăzute la art.19 Cod de procedură penală, astfel încât să fie înlăturat orice dubiu. Justiția urmează să se efectueze în baza principiilor dirigitoare ale dreptului penal, egalității, echității, legalității, umanismului.

Instanța de apel apreciind materialele cauzei a stabilit că argumentele apărătorului în care a invocat nulitatea probelor, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece documentele acumulate și administrate de OUP au fost întocmite cu respectarea normelor de procedură, iar la momentul efectuării acțiunilor de urmărire penală inculpatul a fost asistat de apărător fapt care nu corespunde adevărului, deoarece până a fi condus Ciorici Ion la Inspectoratul de Poliție Nisporeni, organul de urmărire penală ilegal, în absența apărătorului, au încălcat normele de procedură penală (la dosar există plângerea inculpatului), iar ridicarea încălțăminte s-a făcut cu încălcări procedurale grave, ceea ce duce la nulitatea procesului verbal de ridicare din motivul că nu au fost respectate prevederile art.art.128, 131 Cod de procedură penală - procedura de efectuare a percheziției și ridicării de obiecte și documente.

Procesul verbal de ridicare este semnat doar pe ultima pagină, lipsește mențiunea despre faptul dacă încălțăminte a fost sigilată și împachetată, iar pachetele sigilate se semnează de către persoana care a efectuat sigilarea, lipsesc datele despre caracteristicile încălțăminte,

mărimea.

La 03.12.2018 în ședința de judecată au fost cercetate corpurile delict: încălțăminte ridicată de la Ciorici Ion, cearșaful ridicat de la Bocan Stelian și telefonul care aparține lui Ciorici Ion de model Hawaii. Aceleași încălcări procedurale se regăsesc și la cercetarea corpurilor delict. Lipsește semnătura persoanei care a efectuat sigilarea, încălcându-se prevederile art.131 alin (5) Cod de procedură penală.

6.2. La 30 octombrie 2019, avocatul Istrate Angela în numele inculpatului Ciorici Ion a declarat recurs suplimentar, în care indică argumente identice cu cele din recursul avocatului Bolocan Ludmila în numele inculpatului, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ciorici Ion să fie achitat.

La 30 octombrie 2019, avocatul Istrate Angela, depune o cerere de completare a recursului, în care indică argumente similare cu cele deja invocate în recursul declarat.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7.1. Partea vătămată Bocan Silvia, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că partea apărării a indicat drept temei pentru declararea recursului prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la obiecțiile apărării prin care se invocă faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor din apel, instanța de recurs menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului prin care se invocă că instanța de apel a examinat selectiv probele, fiind puse la baza soluției adoptate declarațiile contradictorii ale părții vătămate Bocan Stelian, deoarece din conținutul deciziei atacate rezultă, că instanța de apel a respectat inclusiv și prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar, le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs prin care se susține că instanțele de judecată nu s-au expus asupra cererilor și demersurilor înaintate de apărare în instanța de judecată, întrucât menținând sentința primei instanțe, la rândul său instanța de apel corect a reținut că aceste argumente au constituit obiect de examinare în prima instanță, care au primit apreciere și o nouă reexaminare nu este necesară.

Referitor la obiecțiile apărării privind legalitatea acțiunilor de urmărire penală, instanța de recurs reține că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul și inculpatul ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa de prezentare a acestor materiale, iar invocarea nulității actului procedural la etapa examinării recursului ordinar, contravine prevederilor art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă faptul, că instanța nejustificat

a respins demersurile privind audierea martorilor, Colegiul penal atestă că aceste demersuri au fost înaintate în fața primei instanțe, care la rândul său, consultând opinia părților în proces a stabilit că aceste probe nu au relevanță la speța judecată, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar la finisarea cercetării judecătorești avocatul Bolocan Ludmila și inculpatul Ciorici Ion, nu au avut obiecții, nu au solicitat audierea suplimentară a martorilor, totodată careva obiecții nemijlocit la procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost depuse de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Cu referire la temeiul invocat de recurent și prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă, că argumentele aduse de apărare în dezacord cu încadrarea juridică a faptelor imputate inculpatului se axează preponderent pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă în acest sens, Colegiul precizează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării, ca fiind ilegală a hotărârilor contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

Astfel, apărarea în recursul dedus judecății prezintă versiunea că probele prezentate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele judecătorești nu ar dovedi cu certitudine că fapta incriminată inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (4) Cod penal.

Raportând însă aceste argumente la conținutul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat dovedește săvârșirea de către Ciorici Ion a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții mari, această concluzie fiind bazată pe analiza obiectivă a întregului cumul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se subliniază că din materialele cauzei nu poate fi dovedită cu certitudine vina inculpatului în comiterea faptelor imputate, or, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele invocate de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului sunt neîntemeiate, iar din acest considerent recursul urmează a fi respins ca inadmisibil.

Referitor la recursul suplimentar declarat la 29 și 30 octombrie 2019 de către avocatul Istrate Angela în numele inculpatului Ciorici Ion.

Potrivit prevederilor art. 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de a-l respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

În cazul dat, Colegiul penal lărgit constată că recursul suplimentar declarat la 29 și 30 octombrie 2019 de către avocatul Istrate Angela în numele inculpatului Ciorici Ion este declarat peste termen, drept urmare este pasibil respingerii ca inadmisibil.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că legislația procesual penală nu prevede noțiunea de recurs suplimentar, astfel că toate cererile ce se referă la dezacordul față de hotărârea instanței de apel se declară în mod obligatoriu în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de legiuitor la art.422 Cod de procedură penală, fără a fi posibilă extinderea acestuia.

Colegiul penal lărgit, remarcă că, în speța dată termenul de declarare a recursului ordinar curge din momentul pronunțării integrale a deciziei instanței de apel, adică din 02 aprilie 2019 și expiră la 02 mai 2019, aceasta fiind considerată ultima zi de depunere a recursurilor ordinare. În asemenea situație, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că avocatul Bolocan Ludmila a depus în numele inculpatului Ciorici Ion la 12 aprilie 2019, pe care îl consideră ca fiind depus în interiorul termenului de contestare prevăzut de legislația procesual-penal.

În pofida faptului dat, recurentul Istrate Angela la 29 și 30 octombrie 2019 depune în numele inculpatului Ciorici Ion o cererea de completare a recursului declarat, pe care Colegiul penal lărgit o consideră ca fiind o cererea de recurs ordinar, însă a fost depusă peste termenul legal de contestare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de avocatul Istrate Angela în numele inculpatului la 29 și 30 octombrie 2019 este tardiv, deoarece a fost depus cu mult peste termenul de 30 zile prevăzut de legislația procesual-penală.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursul ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Ciorici Ion și recursul suplimentar declarat de către avocatul Istrate Angela în numele inculpatului Ciorici Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauză penală privindu-l pe **Ciorici Ion xxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico